

Editoriál

Prázdniny

Deti a mladí ľudia už o chvíľu povedia „dovidenia“ laviciam, tabuliam aj katedrám. Zväčša sa rozletia za oddychom. Niektorých čaká dvojmesačné ničnerobenie, iných brigáda. Jednoducho prázdniny, vacation, vacances, vakácie... Ale aj Fórum ide na prázdniny. Možno dlhšie, ako dvojmesačné... Je totiž už všeobecne známe, že Slovenský syndikát novinárov má hlboko

do vrecka. Spočiatku mesačník Fórum zmenil periodicitu na dvojmesačník. Neskôr na občasník a posledné dva roky je štvrťročníkom. Finančné problémy sa podpísali pod rozhodnutie postupne meniť aj podobu tohto stavovského spravodaja. Prestal vychádzať v printovej podobe. Zachoval si však grafický formát a mohli ste, ba môžete v ňom listovať iba v počítači. Alebo si ho vytlačíte a prečítate v pohodlí kresla. Lenže opäť sa kresalo. Financie na jeho výrobu sa znížili o tretinu. Ale ani to nestačí.

Ako ste sa dočítali v predchádzajúcom vydaní, na zasadnutí predstavenstva padol návrh na zrušenie stavovského spravodaja, ktorý podľa vašich ohlasov začal byť pestrejší, obsahovo bohatší a širokospektrálne odzrkadľoval dianie v novinárskej „brandži“. Predstava, že takéto informácie budú prístupné iba na webovej stránke nedala spávať predsedom niektorých regionálnych organizácií. Upozornili Redakčnú radu Fórumu na fakt, že viacerí členovia nemajú, alebo majú obmedzený prístup k internetu. A tak sa hľadali riešenia. Napokon podala pomocnú ruku Nadácia Čisté slovo. Finančne sa rozhodla podporiť dve vydania Fórumu. Na viac už peňazí niet. Preto odchádza Fórum na prázdniny. Preruší sa jeho vydávanie.

Soňa Ludvighová
editorka

PREČÍTAJTE SI...

Súd žalobu zamietol
str. 6.

Pomoc novinárom
str. 8.

Výročná cena Litfondu
str. 10.

Jozef Kšiňan prevzal Cenu Romana Kaliského

K novinárčine sa dostal náhodou

Výbor Sekcie pre žurnalistiku a novinársku fotografiu Literárneho fondu od roku 2016 udeľuje významnej osobnosti slovenskej žurnalistiky Cenu Romana Kaliského. Tohtoročným laureátom sa stal Mgr. Jozef Kšiňan, najstarší aktívny športový publicista na Slovensku.

Narodil sa 3. januára 1927 v Bratislave, kde žije doteraz s výnimkou dvoch krátkych období – v roku 1943 jeho rodina bola evakuovaná do Veľkých Uheriec, kde žila do

Bol nielenže spoľahlivý futbalový branikár, ale vedel aj vynikajúco kopat jednástky.

„K novinárstvu ma priviedla náhoda.

Najstarší aktívny športový publicista Jozef Kšiňan.
Foto Peter Procházka

roku 1945. Druhé dvojročné obdobie prežil J. Kšiňan na vojenčine v Nových Zámkoch. Po maturite začal študovať na Vysokej škole obchodnej, ktorú nedokončil, dal prednosť povolaniu novinára a aktívnemu hraniu futbalu, neskôr trénovaníu žiakov a dorastencov nielen vo futbale, ale aj v hokeji. Mimochodom, jeho spoluhráčom bol fenomenálny Laco Kubala. Medzi jeho odchovancov patrí aj herec Juraj Kukura.

Tolko dobiedzali do mňa moji futbaloví spoluhráči po víťazstve nad Prešovom v rámci stredoškolských hier, aby som o tom „niekde napísal“, až som fakty dal na papier, pripojil som fotografiu a odniesol do Športového týždenníka. A oni mi to uverejnili bez nejakých zásadných úprav, stal som sa ich dopisovateľom, ale len nakrátko, lebo časopis zanikol.

(Pokračovanie na 5. str.)

Prvé a druhé číslo časopisu Fórum vyšlo s finančnou pomocou Nadácie Čisté slovo.

Z 10. a 11. zasadnutia Predstavenstva SSN (26. apríla a 17. mája 2017)

Výhovorky nemôžu naplňať kasu

Desiate zasadnutie P SSN sa uskutočnilo v obvyklom zhruba dvojmesačnom odstupe od deviateho, konkrétne 26. apríla 2017. Okrem kontroly úloh zo zasadnutia kolégií predsedu a 9. zasadnutia P SSN (15. februára) bol najbohatší balík zaoberajúci sa finančnými otázkami syndikátu. Je to nevyhnutná súčasť týchto rokovaní, pretože z financií sa odvíja možnosť organizovania podujatí pre novinárov a závisí celý chod SSN.

P SSN schválilo tretiu verziu návrhu tohtoročného rozpočtu (začalo sa ním zaoberať už vlni v novembri), ktorý je napriek enormným úsporným opatreniam stále schodkový. Vyrovnané hospodárenie sa syndikátu nepodarilo dosiahnuť od roku 2000... P SSN schválilo aj ďalší balík úsporných opatrení, snahou je stále zvyšovať príjmy SSN v centrále aj v regiónoch, v znižovaní výdavkov zrejme už nemožno očakávať úspech.

Chránené dielne v byte

Je veľmi znepokojujúce, že z nových nájomníkov boli zasa medzi neplatičmi firmy Javel a Pobratim. Členovia P SSN výnimočne nemali k dispozícii stav na syndikátnych účtoch ku dňu zasadnutia P SSN, vrátane dlžníkov (ekonómka vyhotovila dokument k 18. 4. 2017, následne čerpala dovolenku), D. Modrovský však všetkých ubezpečil, že bol v ten deň v banke a nájomcovia Javel a Pobratim uhradili všetky dlhy.

Keďže informácia D. Modrovského na zasadnutí P SSN (26. 4. 2017), nebola pravdivá, K. Grosmanová s dvoma pracovníkmi kancelárie 3. 5. 2017 SSN „navštívila“ firmu Javel, ktorá má vraj v náplni práce chránené dielne. Otvorila žena v pyžame, konateľ bol vraj v Taliansku, sľúbila však, že do 7. 5. 2017 zaplatí. Podľa zákona by firma mohla dostať po mesačnom meškaní nájomného výpoveď. Prečo to D. Modrovský neurobil? Namiesto toho informoval 6. 5. 2017, že telefonoval so zástupcom JAVEL, ktorý bol momentálne v zahraničí. „Nájomné bude uhradené po jeho návrate na Slovensko, čo by sa malo stať v nadchádzajúcich dňoch,“ uviedol D. Modrovský členom P SSN.

Na otázku K. Grosmanovej D. Modrovskému na zasadnutí P SSN 26. 4. 2017, či boli uhradené mzdy zamestnancov kancelárie odpovedal, že áno, v utorok, teda 25. 4. 2017. Ani to nebola pravda. Úhrada sa uskutočnila po návrate T. Javorkovej z dovolenky 3. 5. 2017.

K. Grosmanová pripomína, že ak dlh Javelu nebude okamžite uhradený, spýta sa na ministerstve práce, čo s ňou a s jej chránenými dielnami majú

spoločné. Odpoveď je zrejme už teraz: asi nič, keďže je to byt. Hrozí, že pochodíme podobne ako s inými neplatičmi? Odstahujú sa a dlh nezaplatia ako Akadémia médií, N Partner Group? Dlh firmy Javel bol k 3. 5. 2017 trojmesačný, rovnaký bol aj 3. júna. Najvhodnejšie riešenie by bolo, keby predseda SSN trval na okamžitej úhrade nájomného a následne „firma“ dostala výpoveď, pretože v nebytovom priestore syndikátu si jednoducho zariadila byt. Firma Pobratim mala dlhy k 3. 5. 2017 za 4 mesiace. Následne si dlh vyrovnala.

AM: Nájomné a sídlo

Koncom apríla uplynula lehota, ku ktorej sa zaviazala Akadémia médií splatiť dlh za nájomné (4935 eur bez penále). Dlh mala splácať postupne od decembra 2016. V deň zasadnutia P SSN nebola na účte od AM žiadna dlžná suma. D. Modrovskému sa nepodarilo vyriešiť ani spôsob splácania dlhu N Partner Group (6282,76 eur zatiaľ bez sankcií). Na každom zasadnutí P SSN predkladal ústne iné alternatívy vymáhania dlhu. Žiaden skutok však nenasledoval. Niet o tom ani žiadnej písomnej zmienky od neho (rokovania, dohodnutý spôsob úhrady).

K. Grosmanová upozorňuje na ďalšie tvrdenie D. Modrovského k inému bodu: Správna rada Akadémie médií nezasadala v uplynulých mesiacoch. Na webovej stránke AM je informácia publikovaná 12. 4. 2017, že zasadnutie Správnej rady AM bude 19. 4. 2017. Od toho sa vraj malo odvíjať vyriešenie splatenia dlhu za nájomné. Ani toto tvrdenie D. Modrovského teda nebolo pravdivé.

SSN má voči Akadémii médií len dve požiadavky: aby vyplatila dlh za nájomné (takmer 5000 eur bez sankcií) a odhlásila svoje sídlo zo sídla SSN na Župnom námestí. D. Modrovský uviedol 26. apríla, že máme byť trochu trepzliví, lebo každú chvíľu očakáva správu o platbe za nájomné. Tá chvíľa trvala aj v prvých dňoch júna... Rizikové je aj úradne nezmenené sídlo AM, mohla by nastať situácia ako v decembri 2015, že sa do Domu novinárov

celá škola opäť nastahuje. Členovia P SSN upozornili na to, že AM sa zo Župného námestia potajomky odsťahovala koncom augusta 2014, odvtedy si napriek mnohým písomným upozoreniam nezmenila sídlo.

Mimoriadne, ale riadne

Problémy s neplatičmi a oneskorenými platičmi nájomného v Dome novinárov (najmä Javel, Pobratim, AM a N Partner Group), ktorí spôsobujú finančné ťažkosti, predseda SSN dlhé mesiace nerieši rezolútne, neuplatňuje sankcie, ospravedľňuje ich a sľubuje neustále, že hovoril s nimi a neplatiči sľúbili dlh vyrovnať. Táto situácia, ale aj ďalšie sľuby a výhovorky D. Modrovského, ktorý nerešpektuje uznesenia snemu, uznesenia P SSN a kolégií predsedu, boli dôvodom mimoriadneho stretnutia členov P SSN 17. mája 2017. Iniciovali ho viacerí členovia P SSN (zvolili túto formu, pretože zasadnutie predstavenstva môže zvolať D. Modrovský). Následne predseda SSN súhlasil s tým, aby „stretnutie bolo riadnym, jedenástym zasadnutím P SSN“, potvrdilo to aj hlasovanie predstavenstva. Zúčastnili sa na ňom okrem predsedu SSN D. Modrovského (meškal na začiatku a odišiel predčasne) všetci šiesti členovia P SSN: Klára Grosmanová, M. Nemčeková, L. Sedláková, M. Hajdin, M. Dávid a M. Matušinský.

Finančné problémy, ktoré boli dôležitou súčasťou zasadnutia opätovne nebudeme opakovať, stačí ak zdôrazníme, že AM ani N Partner Group svoj dlh do 17. mája, ale ani doteraz nevyrovnali a dlžná suma Javelu je 3000 eur.

Zodpovednosť predsedu

Za zmienku stojí aj to, že firma Skylight, mohutne podporovaná D. Modrovským nepriinesla syndikátu za približne dva roky pôsobenia v Dome novinárov za výhodných podmienok ani cent výhody. Sľubovala najmä zisky z usporadúvania tlačových podujatí, namiesto toho vyrábala pre SSN dlhy (platby za elektrinu a internet), nájomné podľa zmluvy nemusela platiť. O to usilovnejšie pracovala pre iné firmy. Keď sa konečne (trvalo to niekoľko mesiacov) podarilo predstavenstvu vymôcť od firmy Skylight dokázateľné dlhy za spotrebované energie a internet, zaviazalo predsedu D. Modrovského, že s firmou ukončí zmluvu. Zatiaľ sa tak nestalo, pracovníci firmy však viackrát využili načierno priestory SSN na organizovanie vlastných podujatí v neskorších hodinách. Za posledné z nich stále nezaplatili.

Stanovy SSN uvádzajú, že „Zodpovednosť za záväzky SSN, jeho regionálnych organizácií, základných organizácií a klubov upravujú Zásady hospodárenia SSN“. Dokument Zásady hospodárenia jednoznačne konštatuje, že „za hospodárenie SSN zodpovedá predseda SSN“.

(Pokračovanie na 3. str.)

Z 10. a 11. zasadnutia Predstavenstva SSN (26. apríla a 17. mája 2017)

Výhovorky nemôžu naplňať kasu

(Dokončenie z 2. str.)

Mal by vo vlastnom záujme akceptovať aj základné rady a neustále ponúkanú pomoc členov P SSN. Odporúčali alebo mu uznesením ukladali, že znižovanie schodku v rozpočte SSN, prípadne vyrovnané hospodárenie možno dosiahnuť dostupným riešením: prenájmom všetkých voľných priestorov Domu novinárov za reálnu sumu. A nielen to, ale aj dbanie o to, aby nájomcovia včas platili. Ak nie, mali by sa uplatňovať sankcie. D. Modrovský tieto odporúčania nepočúva, ignoruje ich, zľahčuje kritickú situáciu, kryje neplatičov. Napriek jednoduchej matematike: **ak by sme mali všetky voľné priestory prenajaté, môžeme stále hospodáriť vyrovnané, bez schodku.**

Odbočme trochu z finančnej sféry syndikátu. Keďže sa **D. Modrovský nepodieľal na vypracovaní programových téz na 12. snem SSN v novembri 2015, delegáti snemu mu uložili, aby do 30. 6. 2016 vypracoval Programovú stratégiu SSN do 13. snemu SSN v novembri 2018. Mal na to sedem mesiacov.** Dobre poznajúc finančnú situáciu SSN a právne problémy (súdne pojednávania, týkajúce sa majetku SSN), mohol programovú stratégiu prispôbiť presne na mieru súčasných problémov. Neurobil to, dokument neexistuje doteraz, hoci sme už začali ukrajovať z druhej polovice trojročného funkčného obdobia. Koľkokrát mu to už predstavenstvo uložilo uznesením! Namiesto toho k akejsi zlátanine pridal tri vety a deklaroval to za prerobený materiál!!! Nedomyslel, že členovia P SSN vedia čítať aj porovnávať.

Reštitúcie, kluby, archív

Podcenil aj možnosť získania nemalých financií z reštitúcie bývalého spoločného majetku ČSZN. Pred vyše rokom, v apríli 2016 upozornila D. Modrovského K. Grosmannová, že Český syndikát novinárov získal z bývalého spoločného majetku viac než 3 milióny korún, treba preskúmať, či nemáme nárok na alikvotnú časť tejto sumy. K. Grosmannová rozbehla rokovania s dvoma právnikmi, obaja konštatovali, že je to zaujímavá kauza, stojí za pokus, honorár by požadovali až po možnom pozitívnom výsledku. Vyhľadala aj základné dokumenty na SSN, vo vlastnom archíve a v štátnom archíve. D. Modrovský mal o. i. podpísať pre prádkého právniku splnomocnenie a poskytnúť mu základné dokumenty, po niekoľkých mesia-

och 4. apríla 2017 pražský advokát upozornil, že **dňa 12. apríla 2017 uplynie trojročná premlčacia lehota pre prípadné uplatnenie nášho nároku (dňa 12. apríla 2014 totiž Česká republika zaplatila Syndikátu novinárov ČR istinu vo výške 191.200.00,- Kč a úroky z omeškania vo výške 122.038.769,32 Kč).** Domnieva sa, že SSN nemá záujem o poskytnutie právnej pomoci vo veci uplatňovania našich nárokov vo vzťahu k českému syndikátu, pretože **D. Modrovský od 18. januára 2017 nereagoval na jeho zaslaný návrh.**

Podobnou partizánčinou D. Modrovského bolo aj vypracovanie etického projektu za SSN v rámci krajín V 4. Spoluprácu s maďarským zväzom novinárov naštartovala K. Grosmannová s A. Stolárikovou, po prvom rokovaní v Bratislave, na ktorom sa za SSN zúčastnil len D. Modrovský, sme nemali žiadne informácie, čo mal vypracovať a dokedy. Termín odovzdania projektu D. Modrovský niekoľkokrát odsúval, výsledok je doteraz neznámy pod zámienkou, že to nesmie nikomu ani len ukázať, kým organizátori nevydajú z toho publikáciu. Niekoľkonásobné urgencyie predstavenstva, aby projekt poskytol na prečítanie, pripomienkovanie, nevedli k ničomu. **P SSN nedosiahlo ani to, aby predložil správu zo zahraničných ciest v Budapešti a Štokholme.**

Okrem podpory firmy Skylight, tvrdošijného zotrvávania v Správnej rade AM, kde D. Modrovský nereprezentuje SSN iba seba, podporoval napríklad zvolanie predsedov klubov SSN na neformálne stretnutie. Ak by ho zvolal on, ale s nejakým cieľom, bolo by to v poriadku, zvolal ho však čerstvý člen SSN B. Rizman, majiteľ a konateľ niekoľkých firiem, ktorý nemôže v mene SSN či neexistujúceho klubu zvolávať žiadne schôdze. Svoje firmy si nesmie stotožňovať s klubom SSN, zatiaľ neexistujúcim. D. Modrovský na stretnutie prišiel, neprišiel však žiaden predseda klubu SSN.

Svojvôľu pretláčal D. Modrovský aj v prijímaní za členov SSN, obchádzajúc Stanovy SSN a Členskú komisiu P SSN. Chýbajú v Kancelárii SSN mnohé doklady o rokovaní D. Modrovského za SSN, je nepredstaviteľné, že korešpondencia (písomná, listová alebo e-mailová) neodchádza z Kancelárie SSN, ale zo súkromných adries D. Modrovského. Túto korešpondenciu, ak vôbec existuje, ani následne neprine-

sie tam, kde má byť: v Dome novinárov. Okrem toho, že si veľakrát vypočul tieto pripomienky členov P SSN, nič v tom nezmenil. Je otázne ako dopadne D. Modrovský v súvislosti s niekoľkokrát odďalovanou prípravou vyraďovacieho konania registratúrnych záznamov. Vraj sa kontaktoval so Slovenským národným archívom, niet však o tom písomného dokladu. Alebo termínované odstránenie letnej záhrady reštaurácie Pulitzer, úprava výkladu reštaurácie a vetranie kuchyne, za čo je zodpovedný majiteľ budovy, čiže SSN. Ani o týchto kauzách, kde D. Modrovský týždenné avizuje rôzne rokovania a dohody nie je v Kancelárii SSN žiaden doklad.

Nečinný kontrolný orgán

Hoci na zasadnutia P SSN vždy pozývame aj trojčlennú KR SSN, zúčastnil sa na oboch posledných rokovaníach len jej nový člen M. Majko, ktorý konštatoval, že tento kontrolný orgán je nečinný. Potvrdil tým to, že aj P SSN po každom zasadnutí predstavenstva žiada celú KR SSN, najmä jeho predsedu J. Trstenského, aby konečne začala pracovať, plnila si svoje úlohy, ktoré jej vyplývajú zo Stanov SSN a o svojich aktivitách informovala P SSN. Od snemu SSN v novembri 2015 uplynul totiž veľmi dlhý čas, pasivita KR SSN nie je žiaduca a nikomu nepomáha. Za vyše poldruha roka od snemu SSN KR SSN vypracovala len jedinú všeobecnú správu, podľa dostupných informácií nezasadala vôbec, jej predseda bol na jedinom zasadnutí P SSN z jedenástich, na rokovaní Kolégia predsedu SSN (zasadalo 17 ráz) neprišiel nikdy.

Spolupráca nemožná

Všetky spomínané problémy, kauzy a nesplnené uznesenia rezonovali nielen na posledných dvoch zasadnutiach P SSN (26. apríla, 17. mája), ale aj predtým.

Členovia P SSN Matúš Dávid a Matej Hajdín oznámili, že dňom 17. 5. 2017 sa vzdávajú funkcie člena P SSN. Uvedli, že zlyhala spolupráca medzi predsedom SSN a predstavenstvom, naďalej pretrvávajú existenčné problémy. Uvedli, že vo vzťahu k predsedovi nevidia žiaden priestor na serióznu spoluprácu. Dodajme, že obaja členovia P SSN veľmi aktívne pomáhali – M. Dávid vypracoval niekoľko dokumentov, vypracovával stanoviská SSN, M. Hajdín vytvoril o. i. novú internetovú stránku SSN. Na zasadnutia chodili pravidelne, ich aktivita bola veľkým prínosom.

K. Grosmannová konštatovala, že tak isto sa vzdáva funkcie prvej podpredsedníčky a členky P SSN – k 30. 6. 2017, dovedy chce dokončiť svoje úlohy a povinnosti.

Klára Grosmannová
prvá podpredsedníčka SSN

Médiá regiónov a firiem

Okrem tzv. ústrednej tlače existujú na Slovensku aj stovky printových médií v regiónoch, mestách, obciach a podnikoch s tisíckami čitateľov. Viaceré mestá a regióny majú aj vlastné rozhlasové či televízne vysielanie. Aspoň niektoré z nich predstavujeme v tejto stálej rubrike.

Novinky z levicekej radnice vydáva Mesto Levice od r. 2003. Vychádzajú dvojmesačne, obyvatelia ich dostávajú bezplatne do poštových schránok. Pôvodne to bol čiernobiely štvorstranový občasník, za štrnásť rokov menil viackrát svoj vzhľad, aj formát. V roku 2017 prešiel na formát A3 a s ôsmimi plnofarebnými stranami.

Cieľom novín je informovať občanov predovšetkým o činnosti samosprávy, jej predstaviteľov, orgánov a organizácií. Každé vydanie spestruje rubrika Z histórie, do ktorej zvyčajne prispievajú pracovníci štátneho archívu v Leviciach, pracovníci Tekovského múzea, ale najčastejšie v nej uverejňujú články od Csabu Tolnaia, autora viacerých kníh z histórie Levíc. K pravidelným rubrikám patrí Samospráva, Z histórie, Kultúra, a podľa množstva a charakteru aktuálnych informácií sa v novinách objavujú aj rubriky Školstvo, Šport, Životné prostredie.

Noviny sú financované z rozpočtu mesta. Na odsúhlasenie obsahu je mestským zastupiteľstvom schválená redakčná rada zložená z poslancov mestského zastupiteľstva a zástupcov mestských organizácií (Správa športových zariadení a Mestské kultúrne stredisko). Obsah tvorí predovšetkým referent vzťahov s verejnosťou MsÚ, prispievajú aj ostatní zamestnanci úradu, škôl a mestskej polície.

V hodnotení Transparency International Slovensko skončili tieto noviny na 6. mieste z hodnotených 83 novín slovenských samospráv. Cieľom bolo porovnanie úrovne užitočnosti a verejnoprávneho charakteru novín.

Nenávistné prejavy na internete

Ministri členských krajín Európskej únie v Bruseli koncom mája schválili plán, ktorý má prinútiť spoločnosti Facebook, Twitter a Google k účinnejšiemu potieraniu nenávistných videí na ich internetových platformách. Ako pripomenula agentúra Reuters, ide o prvú legislatívnu úpravu tejto otázky na úrovni EÚ. Spoločnosti budú musieť odstraňovať

Novinky z levicekej radnice vychádzajú v náklade 15 500 ks. O grafickú úpravu sa stará Stredná odborná škola v Kalnej nad Hronom. Pre širokú verejnosť je dvojmesačník sprístupnený na www.levice.sk

Andrea Macáková

Mesačník Život v Hlohovci oslávi v septembri tohto roka svoje 51. narodeniny. Aj vďaka dlhoročnej tradícii sa noviny stali pre Hlohovčanov istým zdrojom informácií o dianí a živote v meste. Desiatky rokov sa noviny formovali až do dnešnej podoby novinového formátu A3 s farebnou tlačou a nákladom 10 000 kusov. Redakciu tvorí Zuzana Hrinková Siebenstichová a Lucia Hausknechtová. Mesačník sa zadarmo distribuuje do schránok všetkých hlohovských domácností. V novom obsahovom i vizuálnom šate má snahu byť najmä informačným servisom mesta, resp. mestského úradu vo vzťahu k občanom. Na stránkach mesačníka sú vyčlenené rubriky venujúce sa napríklad aktuálnemu kultúrno-spoločenskému daniu, histórii, zaujímavostiam zo života v meste, resp. rozhovorom s úspešnými ľuďmi žijúcimi a pracujúcimi v meste.

Organizácia Transparency International Slovensko začiatkom roka spomedzi 83 slovenských periodík vydávaných samosprávami označila Život v Hlohovci za 3. najprínosnejšie noviny. Odborníci hodnotili viacero pozitívnych i negatívnych faktorov, ako sú podiel samosprávnych tém, poskytnutie priestoru pre kritické

názory, zapájanie verejnosti do budúcich rozhodnutí a ďalšie. V mesačníku boli pozitívne hodnotené informácie o budúcich rozhodnutiach mesta a tiež absencia poškodzujúcich vyjadrení na ďalšie osoby.

Kontakty: media@hlohovec.sk,
zivotvhlohovci@gmail.com
www.zivotvhlohovci.sk

(žhl)

Rubriku pripravil Klub firemných a regionálnych médií pri SSN

Liek pre mestskú a obecnú tlač

Agentúra Transparency International Slovensko (TIS) začiatkom roka hodnotila verejnoprávny prínos 83 mestských novín. Poukázala na to, že väčšina z nich slúži skôr na propagáciu primátorov a starostov ako na užitočné, objektívne informovanie občanov a vyváženú diskusiu o samosprávnych témach. Závery hodnotenia možno mnohých zainteresovaných nepotešili. Podľa vyjadrení predstaviteľov TIS by problém riešila novela tlačového zákona podľa vzoru Českej republiky, ktorá stanovila pravidlá založené na princípoch verejnoprávnosti a vyváženosti aj pre periodiká vydávané samosprávou.

Po zmenách volajú aj novinári, ktorí pôsobia v mestských a obecných novinách. Nie je jednoduché tvoriť novinárske celky, ak vo funkcii šéfredaktora je starosta a redakčnú radu tvoria predovšetkým poslanci, ktorí chcú odsúhlasovať každý príspevok. Zarážajúce sú aj mnohé štatúty radničných novín, ktoré zväzujú redaktorom ruky. Na stránkach takýchto novín prevažuje glorifikovanie vedenia mesta a jednostrannosť. Klub firemných a regionálnych médií, ktorý pôsobí pri SSN každoročne organizuje celoslovenské stretnutie vždy v inom kraji a v spolupráci s konkrétnou miestnou redakciou. Pravidlom je tiež tlačová beseda s primátorom, ktorá o postavení mestských novín a jej tvorcov napovie veľa. Minulý rok sme navštívili Ružomberok, spoznali sme pracovné prostredie kolegov z Ružomerského hlasu a stretli sa s primátorom. V Ružomberku mesto zverilo tvorbu novín do rúk profesionálnym redaktorom, ktorí bez dýchania redakčnej rady na krk, tvoria dvojtýždenník slobodne a prinášajú v ňom objektívny obraz diaľnia v meste a okolí. Kiežby sa takto rodili všetky mestské noviny...

Na druhej strane treba jednoznačne konštatovať, že zmanipulované štatúty, zviazané ruky novinárov a ovládnutie mestských médií je zneužitie právomocí verejných činiteľov. A tomu by sme sa nemali nečinne prizerať. Aj na choroby mestskej a obcejnej tlače sa musia nájsť účinné legislatívne lieky a rozhodné vyjadrenie ich čitateľov a voličov.

Monika Nemčeková

(Reuters; ceskenoviny.cz; omediach.com; md)

Regionálni novinári na vlnách Dunaja

Foto Anna Medzihradská

Novinári z Klubu firemných a regionálnych médií pri SSN stratili takmer na tri dni pevnú pôdu pod nohami (15. – 17. 6. 2017). Celkom dobrovoľne. Rozhodli sa totiž 44. ročník celoslovenského stretnutia pripraviť v Bratislave v hoteli Pressburg na Dunaji.

Prvá minúta po otvorení stretnutia patrila spomienke na dvoch dlhoročných členov klubu Jozefa Medveckého a Jozefa Malého, ktorí nás nedávno navždy opustili. Potom nasledovala prezentácia Výcvikovej školy pre vodiace a asistenčné psy s ukážkami výcviku. Prvý večer využili novinári na objavovanie krás večernej Bratislavy. Prešli sa centrom a posedeli v reštaurácii v budove Slovenského syndikátu novinárov.

Nasledujúci deň patrilo predpoludnie tlačovej konferencii Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska a spoločnosti BILLA – partnera programu Zdravé oči už v škôlke a Nákupný asistent. Podujatie moderovala Aneta Parišková, ambasádorka programu. Na otázky novinárov odpovedali Ivana Potočnáková, manažérka pre fundraising z ÚNSS, Dušana Blaškova, manažérka pre PR a predseda predstaviteľstva o.z. BILLA ľudom Tomáš Staňo.

Popoludní bol na lodi seminár pod taktovkou Informačnej kancelárie EP na Slovensku. O smerovaní Európskej únie po odchode Veľkej Británie a postavení Slovenska v prípadnom jadre Európy diskutovali s novinármi poslanci EP Pál Csáky a Ivan Štefanec.

Novinári sa potom spoločne prešli Starým Mestom a navštívili obrátenú rozhlasovú pyramídu RTVS, kde ich sprevádzala rozhlasová redaktorka Nora Turancová. Záverečný večer už tradične patril súťaži o titul Novinárka/novinár 2017. Získal ho Pavol Vitko (Obrana). Napokon sa pri chutnej grilovačke, taktach country skupiny Domovina z Nitry a príjemnom hojdaní na vlnách Dunaja diskutovalo aj

plánovalo budúce stretnutie klubu.

Peknou bodkou za celoslovenským stretnutím bola prehliadka Bratislavy vyhlídkovým turistickým vláčikom. Stretnutie sa naozaj vydarilo. Finančne ho podporila sekcia žurnalistiky Literárneho fondu a Informačná kancelária EP na Slovensku.

Monika Nemčeková

predsedníčka Klubu firemných a regionálnych médií SSN

Zlaté jablko pre Bratislavu

Aj cestovný ruch má svojho „Oskara“. Presnejšie – je ním Zlaté jablko, ktoré udeľuje F.I.J.E.T (Medzinárodná federácia novinárov píšucich o cestovnom ruchu) od roku

1970 úspešným destináciám. Slovensko doteraz v zozname ocenených nebolo. A tak FIJET SLOVAKIA klub SSN inicioval toto prestížne ocenenie pre Bratislavu, **križovatku dejín, kultúry a zážitkov**. Bratislava sa dostala do čela výberu zo 7 slovenských destinácií, ktorý zostavili novinári FIJET SLOVAKIA. Bratislava splnila všetky stanovené kritériá, vrátane zabezpečenia trojdňovej poznávacej cesty pre 14 zahraničných novinárov z Belgicka, Bulharska, Francúzska, Chorvátska, Rumunska, Turecka, Veľkej Británie. Kolegovia zo zahraničia si pozreli mesto interaktívnym spôsobom prostredníctvom GPS a tabletu v kombinácii s prehliadkou na Prešporáčku a klasickým sprevádzaním. Navštívili Devín, plavili sa rýchloloďami po Dunaji a navštívili X-bionic rezort v Šamoríne.

Ľudmila Novacká

predsedníčka klubu SSN FIJET SLOVAKIA

Jozef Kšiňan prevzal Cenu Romana Kaliského

K novinárčine sa dostal náhodou

(Dokončenie z 1. str.)

„Ponúkli“ ma však ako dopisovateľa do Pravdy Karolovi Weissovi, vtedajšiemu šéfovi športovej rubriky,“ zaspomínal si Jozef Kšiňan na koniec štyridsiatych rokov minulého storočia.

Ako športový redaktor pôsobil v denníkoch Pravda, Práca, Smena, neskôr v TASR (bývalá ČSTK). Diaľkovo absolvoval štúdium na FTVŠ UK. Je autor alebo spoluautor vyše 30 publikácií so športovou, prevažne futbalovou tematikou. Zlatý odznak MOV prevzal z rúk prezidenta Juana Antonia Samarancha v roku 1995 v Prahe. Stále prispieva do tlače. Je ženatý, má syna, dcéru, štyroch vnukov a troch pravnukov.

„Bol som na piatich olympijských hrách, nezabudnuteľných mexických MS vo futbale, ale nezabudnem ani na to, že na stredoškolský futbal chodievalo v Bratislave aj 10 000 divákov,“ priblížil atmosféru pred desaťročím Jozef Kšiňan.

Samozrejme, že už nehráva futbal, ani netrénuje mládež, ktorá naháňa guľatú koženú lopťu alebo puk. Dozaista však všetkým svojim štyrom vnukom vštepil základy týchto krásnych športov. Napokon, nik by od 90-ročného „dedka“ ukážky futbalu či hokeja nečakal.

V oboch odvetviach Jozef Kšiňan patril medzi významných športovcov a trénerov. A hoci futbalové športové výkony má dávno za sebou, na oddych nemyslí. Celý jeho život vyplňala aktívna náročná práca športového novinára. Ak dodáme, že vo svojich 90 rokoch jej stále „nedá pokoj“, nezveličujeme. Jeho kolegovia vedia, že bez Jožka Kšiňana sa nezaobíde žiadna významnejšia športová tlačovka či športové podujatie v Bratislave. Príde, pýta sa, stále si niečo usilovne zapisuje.

Nedalo nám, aby sme sa nespýtali, načo sú mu ešte tieto zápisky. „Nemôžem prestať pracovať, stále prispievam do médií: slovenských aj českých, nielen do tlače, píšem aj publikácie, mám ich na konte doteraz vyše tridsať. A keďže sa s počítačmi v mojom veku nekamarátim, všetko si zapisujem do notesov. A viem to využiť,“ dodáva Jozef Kšiňan.

Keď ho počúvame rozprávať, ako sype fakty, čísla, výsledky futbalových stretnutí pred 60 rokov, zostavy tímov a všetko, najmä čo sa futbalu týka, zdá sa, že on ani tie svoje zápisky a notesy nepotrebuje.

Klára Grosmanová

Ceny a prémie Literárneho fondu 38 novinárom

O Výročnú cenu Literárneho fondu za novinársku tvorbu v roku 2016 súťažilo 117 autorov s 251 príspevkami (vlni 112 novinárov s 227 dielami), 6 cien prevzali 9 autori.

Porota pracovala v zložení: **Ferdinand Tisovič (predseda), Fedor Bartko, Štefan Dlugolinský, Vladimír Dobrovič, Klára Grosmanová, Gabriela Horečná, Marcela Košťálová, Ivan Podstupka, Kveta Škvarková, Marta Žilková.** Ocenila vzostup počtu súťažiacich, najmä však vyššiu kvalitu príspevkov. Na ilustráciu: len vypočutie rozhlasových príspevkov zabralo porote 44 hodín, prečítanie printových o dve hodiny menej a prezretie televíznych relácií asi o polovicu menej. Potešiteľná je stále stúpajúca kvalita rozhlasových príspevkov, kvalitnejšie fotografie, i kvalita tvorby redaktorov Pravdy a Života.

Je stále zarážajúce, že niektorí novinári **nevedia trafiť do správnej kategórie**, akoby nepoznali rozdiel medzi spravodajstvom a publicistikou. A opäť rezonovalo to, čo každý rok: **nevedia narátať do troch.** Toľko príspevkov – nie sedem ani deväť – totiž môže

poslať jeden autor, vymedzuje to štatút súťaže.

Našťastie, chýbali v textoch takéto konštatovania: "Tento článok je asi najdlhší, čo som kedy napísala..."

Klára Grosmanová
členka poroty

Jeden z trojice laureátov novinárskej Ceny Literárneho fondu za rok 2016 Adam Valček preberá Cenu Literárneho fondu aj za spoluautorov Martinu Raábovú a Toma Nicholsona za tematický investigatívny celok Čo sa stalo so ziskami poisťovne Dôvera podľa Panama Papers, uverejnený v denníku SME.

CENY LITERÁRNEHO FONDU

Kategória publicistika

Internetové médiá: Adam Valček, Martina Raábová, Tom Nicholson (Denník SME),

rozhlas: Janka Bleyová, Marcel Hanáček (Slovenský rozhlas, RTVS),

televízia: Gabriela Pirošková (STV, RTVS),

Kategória spravodajstvo

rozhlas: Braňo Závodský (Rádio EXPRES),
televízia: Marek Vnenčák (TV Markíza),

Kategória novinárska fotografia: Michal Svitok (Fotoservis TA SR).

MIMORIADNA CENA

Kategória publicistika

rozhlas: Peter Turčík (Rádio Devín, RTVS)
televízia: Denisa Czibulka (TV Markíza).

PRÉMIE ZA NOVINÁRSKU TVORBU ZA ROK 2016

Kategórii publicistika

Internetové médiá: Milan Čupka, Dagmar Teliščáková, Andrej Barát (všetci Denník Pravda), Galina Lišáková

(NOTA BENE), Dan Himič a Henrieta Ďurovová (ŽIVOT), Richard Kvasňovský (TA SR),

rozhlas: Jaroslav Rozsival, Ivica Ruttkayová (obaja Rádio Devín, RTVS), Katarína Martinková, Zuzana Šebestová (obe Rádio Slovensko, RTVS), Martina Bačová (Rádio Regina Východ, RTVS),
televízia:

Silvia Košťová, Drahomíra Kyslanová, Katarína Začková (všetky STV, RTVS), Jarmila Kováčová (TV Markíza),

Kategória spravodajstvo:

Internetové médiá: Jaroslav Vrábel (Denník Korzár),

rozhlas: Ľubomíra Goljerová, Daša Omasťová, Martin Kalužák, Jaroslav Barborák (všetci Rádio Slovensko, RTVS), Rastislav Šimáček (Rádio Devín, RTVS),

televízia: Ján Maloch (TV Markíza), Richard Bolješik (TV JOJ),

Kategória novinárska fotografia:

Tomáš Benedikovič (Denník N), Jana Píсарčíková (My Noviny Spiša), Dorota Holubová (Magazín MONO.sk).

Reakcia na FACEBOOK

...„nehovoriac o defraudovaní Sociálneho fondu bývalou šéfkou, ktorá sa tvári ako Matka Tereza,“ píše na facebooku o. i. Vladdo Nagy (Servisný poradca, PODNIKATEL).

V správe o činnosti Sociálnej komisie P SSN v novembri 2013 na sneme SSN a v diskusnom príspevku predsedníčky komisie odznelo:

„Vynasnažím sa, aby ukradnutých vyše 73-tisíc eur z kasy sociálneho fondu, na ktoré sme sa všetci skladali, sa vrátili do posledného centu. Aj od vás všetkých závisí, či sa to podarí. Dlh **73 264,88 eur syndikátu voči jeho zložke – sociálnej komisii je, žiaľ, stále reálny a nemenný. A niet ho z čoho vrátiť.**“

Vyrovnaným hospodárením sa podarilo SF od jeho založenia v roku 1990, keď začal fungovať so sumou 514 616 korún Sk (z prostriedkov bývalého Fondu solidarity ČSN) zveladiť až na 100 836,59 eur (k 31. 12. 2009), na konci 1. polroka 2010 bolo na účte 107 915,30 eur. Jeho „bagrovanie“ nebolo v súlade so žiadnymi predpismi – ani Štatútom Sociálneho fondu, ani Stanovami SSN.

Snem v novembri 2013 posudzoval rozpočtové hospodárenie za prvý polrok 2010, to bolo posledné rozpočtové vyrovnané obdobie Sociálneho fondu za vyše 20 rokov. Sociálny fond v nadchádzajúcich rokoch (2011 – doteraz) nielenže nedostával finančné prostriedky z členských príspevkov, ale úplne v protiklade so Štatútom Sociálneho fondu a Stanovami SSN si syndikát z neho nedobrovoľne „požičal“ financie, ktoré nikdy nikto nevrátil. P SSN schválilo 26. januára 2011 pôžičku syndikátu zo sociálneho fondu v sume 30 000 eur. Druhú 30-tisícovú pôžičku si P SSN pre potreby Mediaregionu schválilo a požičalo 7. 11. 2011. Peniaze išli predovšetkým na mzdy 2-3 pracovníkom Mediaregionu. Tento projekt EÚ predčasne zrušila. Spôsobil však aj ďalšie finančné straty v syndikáte. Zvyšok Sociálneho fondu minul SSN na bežný chod, napríklad splátky faktúr. **V ROKU 2010 sme mali istinu Sociálneho fondu v sume 100-tisíc eur**, čiže 3 milióny korún. Teraz je na účte len niekoľko sto eur, aby sme mohli ihneď pomôcť kolegovi-novinárovi, ktorý sa ocitne náhle v sociálnej a finančnej núdzi. Tie peniaze, ktoré formou daru dávajú naši členovia do socfondu však už tam aj ostávajú. Nemôžu byť použité na žiaden iný účel než sociálnu výpomoc. Predsedníčka sociálneho fondu NIKDY nehlasovala v predstavenstve za pôžičky zo sociálneho fondu. Dosvedčujú to všetky príslušné uznesenia.

Klára Grosmanová
predsedníčka Sociálnej komisie P SSN

13. komnata spisovnej slovenčiny

Názvy cudzích miest v slovenčine

Vždy keď sa v médiách pripomína holokaust, najčastejšie sa spomína koncentračný tábor v Osvienčime. Popri názve **Osvienčim** sa neraz používa jeho nemecká verzia **Auschwitz**. Priblížime si používanie názvov cudzích miest v slovenčine.

V slovenských textoch sa geografické názvy uvádzajú v tej podobe, v akej sa zaužívali v našom jazyku. Z tohto aspektu rozlišujeme tzv. endonymá, čiže cudzie názvy v jazyku krajiny, v ktorej sa príslušný objekt nachádza, napr. **Haag, Barcelona, Göteborg, Nantes, Massachusetts, Addis Abeba**, a exonymá, čiže vžitie domáce názvy, ktoré sa odlišujú od názvov používaných v oficiálnom jazyku územia, na ktorom sa geografický objekt nachádza. Väčšina cudzích názvov sa v slovenčine používa ako endonymá, vžitie domáce názvy majú zväčša názvy hlavných miest, napr. **Wien – VieOdeň, London – Londýn, Paris – Paríž, Warszawa – Varšava, Stockholm – Štokholm, København – Kodaň**. Aj niektoré iné, známe mestá fungujú v našom jazyku ako exonymá, porov. **Strassbourg – Štrasburg, Basel – Bazilej, Nürnberg – Norimberg, Venezia – Benát-**

ky, Bremen – Brémy, Djibuti – Džibuti. Pre geografickú a historicko-kultúrnu blízkosť majú mnohé poľské mestá slovenské vžitie názvy, napr. **Kraków – Krakov, Wrocław – Vroclav, Wadowice – Vadovice, Częstochowa – Čenstochová**. Patrí k nim i názov mesta, v ktorom bol najväčší nacistický koncentračný tábor – **Osvienčim**. Jeho slovenská podoba vychádza zo zásad domáceho, hláskoslovne a pravopisne prispôsobeného prepisu poľského názvu **Oświęcim**. Vžitý domáci názov tohto mesta sa používa aj v češtine (**Osvětim**) či ruštine (**Osvencim – Освенцим**). V médiách sa vyskytuje aj názov tábora, ktorý sa nachádzal v dedine pri Osvienčime, v nemeckej podobe **Auschwitz-Birkenau** (poľ. **Oświęcim-Brzezinka**). Názov **Brzezinka** nemá oficiálnu štandardizovanú slovenskú podobu, hoci v praxi sa používa aj poslovenčený názov **Brezinka**, resp. **Osvienčim-Brezinka**. V slovenských textoch by sa však namiesto nemeckého názvu **Auschwitz** mal používať vžitý domáci názov **Osvienčim**.

Silvia Duchková
Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV

Čeština v televíznom spravodajstve?

Rada pre vysielanie a retransmisiu posudzuje aj používanie jazyka v spravodajskom vysielaní. A tak sme sa opýtali: **Je možné, aby redaktorka športového spravodajstva TA3 hovorila po česky?**

Odpoveď znie:

Podľa výkladu Ministerstva kultúry SR (ktoré je ústredným orgánom štátnej správy SR pre štátny jazyk) **použitie českého jazyka**, ktorý sa v zákone o štátnom jazyku označuje ako **jazyk spĺňajúci požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka, bez súbežného použitia slovenského jazyka je možné pri vysielaní:**

- audiovizuálnych diel alebo zvukových záznamov umeleckých výkonov šírených vysielaním v pôvodnej jazykovej úprave spĺňajúcej požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka (§ 5 ods. 1 písm. g),
- audiovizuálnych diel, ktorých dabing v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka bol vyrobený pred nadobudnutím účinnosti osobitného predpisu a ktoré boli odvysielané na území SR pred nadobudnutím účinnosti toho istého predpisu (§ 5 ods. 1 písm. h),

- **pôvodných jazykových prejavov jednotlivých osôb v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka zaradených do spravodajských, publicistických a zábavných televíznych relácií alebo rozhlasových relácií (§ 5 ods. 1 písm. i).**

Podľa zákona o vysielaní a retransmisii je vysielateľ povinný „zabezpečiť pri vysielaní programov a ostatných zložiek programovej služby používanie štátneho jazyka, jazykov národnostných menšín a cudzích jazykov v súlade s osobitnými predpismi“. Týmto osobitným predpisom je práve zákon o štátnom jazyku. Z uvedeného vyplýva, že **vysielanie spravodajského programu, ktorý obsahuje redaktorské vstupy po česky hovoriaceho redaktora, nie je porušením zákona o vysielaní a retransmisii.**

Lucia Jelčová
hovorkyňa Rady pre vysielanie a retransmisiu

O fake news

Poslanec Európskeho parlamentu Michael Boni v spolupráci s mediálnou skupinou The Guardian, ktorá vydáva rovnomenný denník či noviny The Observer, usporiadali na pôde Európskeho parlamentu debatu o falošných správach či o vplyve moderných technológií na podnikanie v oblasti masových komunikačných prostriedkov. Diskutujúci sa zhodli, že tzv. fake news, teda hoaxy či falošné správy, sa aj vďaka moderným technológiám pretláčajú do masmédií a ľahko ohrozujú demokraciu.

(mediazurnal.cz; md)

Ťahák novinára

Pri sledovaní televízií, rádii či čítaní dennej tlače alebo časopisov máme občas pocit, že naša ľubozvučná slovenčina sa kamsi vytráca. Zrejme nezaškodí pripomenúť si niektoré správne výrazy a slovné spojenia.

nespisovné výrazy alebo väzby	správne výrazy alebo väzby
anketný	anketový
balancovať	balansovať
barvotisk	farbotlač
bednenie	debnenie
bércový	holenný
bezbránkový	bezgólový
bioložka	biologička
blábolit	blabotať, tárať
blicovať	chodiť poza školu
bobtnať	napučiavať, napúčať
byť:	
bolo jej osem	mala osem rokov, bola osemročná
byť s to	byť schopný, vedieť, vladať
byť v omeškaní	meškať
byť k dostaniu	dostať
bol ste	boli ste
bola ste	boli ste

Nadácia Čisté slovo finančne pomáha novinárom – mladším i starším

Vďaka za dve percentná z daní

Slovenský syndikát novinárov a Nadácia Čisté slovo dlhé roky úzko spolupracujú. Oslovili sme zakladateľa a správcu nadácie bývalého aktívneho novinára Ing. Karola Bustina, ktorý pozná problémy starších kolegov. Dôchodky majú nízke a zdravotný stav či vek spôsobujú nemalé finančné výdavky na lieky. Z toho pramenia neraz neriešiteľné situácie. Nadácia im v núdzi podáva pomocnú ruku.

Hoci sú podpory z Nadácie Čisté slovo jednorazové, veľmi pomáhajú novinárom riešiť akútne finančné problémy. Evidujete, koľkým ste pomohli?

Existujeme už štrnásť rok, vybavili sme zhruba 193 žiadostí, adresátov sme potešili približne 65 860 eurami. Niektorým žiadateľom pomáhame opakovane, nízka valorizácia dôchodkov ich totiž nezachráni. Veľa novinárov, ktorí patria medzi tzv. starodôchodcov, musí mesačne hospodáriť s tromi-štyrmi stovkami eur. Ťažko sa žije jednotlivcovi i celej rodine. Podporili sme viacerých, listy, ktorými sa obracajú na našu nadáciu sú vždy smutným príbehom. A koľko je takých, ktorým hrdosť nedovolí, aby žiadali finančnú podporu! Jednoducho, hanbia sa.

Činnosť nadácie má aj širší záber a chcete ho ešte viac rozšíriť. Komu okrem starších kolegov poskytnete pomoc?

Napríklad niektorým sociálnym a charitatívnym zariadeniam – detským domovom, domovom dôchodcov – na nákup chladničky či televízora. V konečnom dôsledku to slúži každému tamojšiemu obyvateľovi. Tento rok začala nadácia podporovať detský domov v Novom Meste nad Váhom. Poskytne mu dotácie v sume 5000 eur na konkrétne rekonštrukčné práce a zariadenie, zatiaľ sa realizovala výmena okien a rekonštrukcia hygienického zariadenia v približnej sume 2800 eur.

Prečo ste sa rozhodli práve pre tento domov?

Poradili nám príslušní pracovníci ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny. Vyberali z tých detských domovov, ktoré majú menej sponzorov a mecenášov. Veľmi ich potešil náš záujem, je to vraj zriedkavé. A radosť bola očividná aj v detskom domove, ktorý sme najprv navštívili. Tešili sa všetci obyvatelia. Zamestnanci aj deti. Keďže sme im oznámili úmysel finančne ich podporiť koncom decembra, dostali pekný vianočný darček. Peniaze sme investovali do užitočnej sféry.

Aj organizátorov súťaže Štúrovo pero vo Zvolene prekvapila pred tromi rokmi ponuka vašej finančnej spoluúčasti.

No veď, funguje to naopak, zvyčajne ten, kto potrebuje peniaze, hľadá sponzorov, my sme prišli s ponukou. Finančný príspevok Nadácie Čisté slovo pomohol zabezpečiť dotlač publikácie Štúrovo pero – dve desaťročia novinárskeho talentu. Vlani sme prispeli na organizáciu Štúrovho pera sumou 500 eur a na dve ceny tejto súťaže: akademický dvojtýždenník UCM v Trnave Atteliér získal Zlaté Štúrovo pero (400 eur) a Hlavná cena Nadácie Čisté slovo (400 eur) putovala do

redakcie Gymoš SŠ J. Henischa v Bardejove. **V podobnom rozsahu sme podporili Štúrovo pero aj tento rok. Hlavnú cenu Nadácie Čisté slovo v kategórii vysokoškolských časopisov sume 400 € získal v súťaži Štúrovo pero časopis Slovenského spolku študentov farmácie Farmakoviny, hlavná cena Nadácie Čisté slovo v kategórii stredoškolských časopisov v celkovej sume 400 € bola rozdelená 4 redakciám po 100 € a to: Gymoš (Spojená škola J. Henischa v Bardejove), Rozhľad (Gymnázium Považská Bystrica), Celulla (Stredná zdravotnícka škola v Trenčíne) a Gyploviny (Gymnázium T. Vansovej v Starej Lubovni). Aké ďalšie formy podpory mladých preferujete?**

Chceli by sme podporovať najmä študentov žurnalistiky, žiadateľov je však málo, napriek množstvu žurnalistických fakúlt. Napríklad na kongres mladých novinárov sme hradili cestovné len jedinej uchádzačke.

A čo iné podujatia, napríklad súťaže?

Do konkurzu o finančnú podporu vydáva-

nia vlastného periodika sa prihlásili viacerí uchádzači. Oslovili sme tri katedry žurnalistiky – v Bratislave, Nitre a v Ružomberku so zadaním: Utvorte si vlastné médium, môže byť printové, internetové alebo iné alternatívne. Naša nadácia posúdi nápad, schopnosť zrealizovať ho i reálnosť umiestnenia na trhu. Prvé tri víťazné kolektívy študentov odmeníme finančne, víťaza podporíme dlhodobou, nielen finančne. Výsledkom bolo poskytnutie účelovo viazaného daru na podporu začínajúceho podnikania dvom subjektom a to: Pressilovka s.r.o. 2000 eur a OZ HERO - IN 1000 eur. OZ HERO - In funguje na webe **heroinmag.com** a Pressilovka funguje na webe **pressilovka.sk**.

Koľko novinárov ste podporili vlani?

V roku 2016 nadácia vyplatila sociálnu výpomoc 13 osobám v celkovej sume 5950 eur, prispela na vydanie 2 kníh v celkovej sume 1000 eur, a to – J. Hrubovčák: Okrídlený čas a Imrich Csikmák: Erról, arról, azokról (O tomto, o tamtom a o tamtych). **Vaša činnosť je založená len na príspevkoch 2-percentnej dane od fyzických alebo právnických osôb. Môžete prezradiť, koľkí a v akej sume vás tohto roku podporili?**

Málo: 7 fyzických osôb v celkovej sume 1520,87 eur, nesmierne im ďakujeme za peniaze, ktoré posielajú na číslo účtu **Nadácie Čisté slovo: SK41111 0000 0066 2184 9004 BIC:UNCRSKBX**. Tie idú na správnú vec a vždy sa dostanú ku konkrétnym adresátom. Zaráža ma však tá skutočnosť, že dosť organizácií a právnych subjektov – až 38 percent – neposiela 2 percentá z dane na tento účel.

Zhovárala sa Klára Grossmannová

Mikovič o Pelikánovi

Predčasom uviedol v žilinskom Dome Matice Slovenskej publicista a spisovateľ literatúry faktu Fedor Mikovič svoju knihu o Štefanovi Pelikánovi. F. Mikovič, dlhoročný člen SSN, spolupracuje s majstrom Pelikánom už štyri desaťročia. Kurátorsky mu pomáha s organizáciou výstav, ktoré spravidla aj moderátorsky otvára. Piše príhovory do výstavných bulletinov, ktoré aj zostavuje, publikuje o jeho tvorbe. **„O majstrovi Pelikánovi, o mojom kamarátovi Štefkovi, mám pripravené oveľa rozsiahlejšie dielo, takže knihu ŠTEFAN PELIKÁN majster dláta a palety berte zatiaľ ako krátku predohru, ktorú limitovali financie na vydanie,“** poznamenal F. Mikovič.

A kto je to Štefan Pelikán? Narodil 16. 2. 1935 v Lietavskej Lúčke pri Žiline, kde žije dodnes. Vyštudoval Akadémiu výtvarných umení v Prahe u profesorov Jana Landu a Otakara Španěla. Ako mimoriadne talentovaného ho na ňu prijali už ako 16-ročného – na minister-skú výnimku bez ukončenej strednej školy. Školu však takmer nedokončil, pretože v jednej zo svojich študentských prác stvárnil Jozefa Gabčíka, ktorý bol začiatkom 50. rokov ako príslušník západného odboja v nemilosti vtedajšej totalitnej moci (dnes pomník J. Gabčíkovi stojí napr. pred 5. plukom špeciálneho určenia v Žiline). Štefanov otec bol partizán

v SNP a neskôr väzeň v koncentračnom tábore. Kládol mu na srdce, aby vo svojej tvorbe nikdy nezabudol na slovenských a francúzskych partizánov.

Štefan Pelikán, ktorý už v útlom detstve prišiel o matku, mu to pred jeho smrťou sľúbil a na svoj sľub nikdy nezabudol. Príznačné je, že diela s tematikou protifašistického odboja tvorí často bez nároku na honorár, iba za cenu materiálu. Rozsiahla je však aj jeho krajinomalba či figurálna aj sakrálna tvorba. „Majster Pelikán mal viac ako 60 výstav od Paríža cez Prahu a Bratislavu až po Moskvu. Je laureátom viacerých domácich aj zahraničných cien, no hlavne je to neskutočne inšpiratívny a statočný človek. Radosť písať,“ dodal Fedor Mikovič.

Fedor Mikovič (vľavo) a Štefan Pelikán
Foto autor

GLOSA

Jána Sanda

Adresovanie

Tohoročný mesiac **MÁJ** nebol o nič výnimočnejší než jeho štyria, predchádzajúci kalendároví kolegovia. Čo do počasia, jóbových zvestí (pozri političku za Kanálom – a vlastne činy všetkých ostatných otcov všetkých vlastí – vrátane hokejových jasnozrivých veľtvcov), nič extra... Na televíznych kanáloch pokračuje kuchársky ošial, rozhlasové stanice naďalej vysielajú svoje, vopred naplánované relácie. Ani solídni slovenskí meteorológovia nevybočili z pevných, štandardných kolají. Ibaže ich správy majú solídnejšiu informačnú hodnotu. Týkajú sa totiž užitočnosti každej jednej predpovede. Ovocinári i zeleninári začali konať (teraz farmári) hneď po varovaní, že prídu jarné mrazy. Vyplatilo sa! Krásne zrelé, červené jahody a zelený hrášok sa hneď stali predmetom obdivu jednej z televíznych staníc. A kto ju sledoval, nelenil a pri nezmenenej vlnašej cene si zadovážil vlastnoručne nazbierané vitamíny. Že je to banalita?! Ja si to nemyslím. Viem len, že varovanie pred náhlymi búrkami s krupobitím nemá ešte presného adresáta. Možno by mohlo mať, keby... Dost bolo „kebyzovania“! Máj je už za nami. Jún hádam prinesie udalosti, stráviteľné bez ohrozenia zdravia všetkým čitateľom, poslucháčom a divákom. Akou bola udalosť, ktorú sledovalo celé Slovensko – príbeh matere dvoch medvieďat, ktoré šťastne dostala do bezpečia. A pretože je za nami už aj prvý jún – Medzinárodný deň detí, nech sú tie správy hlavne o mamkách, rovnako šikovných, akou bola tá rozvážna „Macuľa“. Ale to nebol koniec príbehu medvedej rodiny. Bude témou spravodajstva ešte dlho. „Macuľu“ zastrelili, medvieďatá odobrali. A to sa niektorým nepáči...

Zrušenie registrácie

Kolégium predsedu SSN na svojom 17. zasadnutí potvrdilo **zrušenie registrácie členom SSN, ktorí nezaplatili členský príspevok SSN za rok 2016 a to ku dňu 1. 5. 2017.** Upozorňujeme všetkých členov SSN, ktorí nezaplatili členský poplatok na rok 2017, aby si túto základnú povinnosť čím skôr splnili.

(red)

Štúrovci s Gorazdom

Dlhoroční vysokoškolskí učiteľia žurnalistiky **profesor PhDr. Andrej Tušer, CSc. (1937) a docent PhDr. Ján Sand, CSc. (1944)** prevzali ku Dňu učiteľov vyznamenanie Veľkú medailu sv. Gorazda, teda najvyššie ocenenie pre pedagóga v našej krajine (ak nerátame vyššie vyznamenania napr. z úrovne prezidenta).

Nebudeme uverejňovať laudáciu oboch novinárskej verejnosti dobre známych osobností. Len dodajme, že boli vyznamenaní Slovenským syndikátom novinárov cenou Mercurius Veridicus ex Slovakia za celoživotné dielo (A. Tušer 2011, J. Sand 2012). A prečo oboch pedagógov žurnalistiky nominoval na vyznamenanie organizačný výbor najväčšej slovenskej novinárskej súťaže stredoškôľakov a vysokoškôľakov Štúrovo pero? Nuž, preto, lebo obaja páni pedagógovia patrili v roku 1994 k jej spoluzakladateľom, pracovali v užšom organizačnom jadre súťaže – a tento ročník už

Ján Sand (prvý zľava), Pavol Vitko a Andrej Tušer
Foto archív

obaja prešli z výkonnej časti do Českého výboru Štúrovho pera. V bratislavskom vládnom hoteli Bôrik, kde 80 pedagógov prevzalo z rúk ministra školstva Petra Plavčana Veľkú a Malú medailu sv. Gorazda s ďakovným listom, prišiel za Štúrovo pero poďakovať pedagógom zástupca riaditeľky súťaže Pavol Vitko – mimochodom, tiež ich bývalý študent.

(red)

Čo sa babe chcelo, to sa jej prisnilo

No čo už, v modernej dobe tu máme toho naozaj veľa. Aj plno súkromných médií, aj internet, aj sociálne siete, aj blogy. Písať či hovoriť môže pomaly každý a všetko, čo mu zide na um či o čom sa mu snívá. Najmä na internete a na sociálnych sieťach možno čítať správy či úvahy od výmyslu sveta. Čo sa kde stalo, čo sa mohlo stať, čo si kto myslí i nemyslí, kto koho v čom podozrieva či nepodozrieva, kto nás ohrozuje, s kým je lepšie, s kým bude určite horšie, prečo sa čomu vyhýbať. A že si máme dávať pozor na falošné správy, tzv. hoaxy, propagandistické dezinformácie. Najmä v sociálnych sieťach a v rôznych alternatívnych médiách. Preto si treba správy, informácie triediť, overovať si fakty. Samozrejme, to bolo vždy nevyhnutnosťou. Akurát, kde si overovať fakty? Najlepšie cez renomované médiá. Viacerí nám odporúčajú tzv. mienkotvorné denníky, príp. aj týždenníky či ich internetové verzie. Jednoducho, u nejakých odborníkov. To nás učia čoraz častejšie aj vo verejnoprávných médiách. Preto čoraz častejšie toľko diskusií na túto tému, rozhovorov o potrebe triedenia, filtrácie informácií, napríklad od ľudí, čo síce so žurnalistikou nemajú nič spoločné, ale veď už buď sú na dôchodku alebo to považujú za svoju občiansku povinnosť – a tak vyberajú, filtrujú, odporúčajú. Už vyše roka oficiálne. Oni najlepšie vedia, ktoré informácie sú dôveryhodné, ktoré nie, na ktorých stránkach sa neodporúča dávať reklamu...

U nás to robia v rámci dobrovoľníctva. V Česku začiatkom roku už zriadili aj útvar boja proti dezinformáciám na ministerstve vnútra,

v ktorom pracuje 20 odborníkov. Nie je to teda na subjektivite jednotlivca. Hoci aj v ČR je na novú ustanovizeň mnoho a nie jednoznačných názorov, diskutuje sa o ich práci aj vo verejnoprávných médiách, niektorí to považujú za porušenie čl. 17 Listiny základných práv a slobôd či porovnávajú to s románom 1984 G. Orwela. Ale diskutuje sa a priestor dostávajú obe strany.

U nás taký oficiálny útvar zatiaľ nemáme. Zaoberajú sa touto činnosťou, filtráciou aktivisti bez nároku na odmenu. A tak som v rozpakoch – „rozhodovať“ o tom, čo čítať, čomu veriť bude len zopár aktivistov, alebo iba riaditeľ či šéfredaktor súkromnej alebo verejnoprávnej mediálnej inštitúcie? Ten sám rozhodne, aké správy zverejniť, komu dať priestor na interview, koho pozvať za okrúhly stôl, alebo o tom rozhoduje aj nejaký kolektívny orgán? Je otázne, či v tých diskusiách, komentovaní udalostí dostanú priestor predstavitelia rôznych názorov. Iste sa pamätáte, ešte začiatkom tohto tisícročia to najmä v ČT bolo zvykom. Teraz už menej, u nás ešte menej. Ak sa náhodou niekde objaví čosi, čo nie je v súlade so zmyslaním hlavných, najmä jedným smerom orientovaných odborníkov, tak už ide o šírenie poplašných správ, hoaxy či priam nepriateľskú dezinformačnú propagandu.

Tak kde si preverovať informácie? Prečo veriť práve tým, čo sa pasovali za najmädrejších a najobjektívnejších, ktorí najlepšie vedia vybrať, triediť a odporúčať tie správne informácie? Preto, že čo sa babe chcelo, to sa jej prisnilo?

Miloslava Necpalová

Dobrý novinár dokáže sprostredkovať silu človeka aj zvukom

Slepá dôvera

Literárny fond rozdal pred niekoľkými dňami ceny a prémie za novinársku tvorbu v roku 2016. V rozhlasovej kategórii získala Výročnú cenu autorská dvojica Janka Bleyová a Marcel Hanáček RTVS – Rádio Regina. U poroty zabodovali ich dva fíčre: Čas hľadania a Slepá dôvera.

Janka Bleyová, moja rozhlasová kolegyňa, vždy obľubovala príbehy ľudí a s radosťou ich sprostredkovala poslucháčom Slovenského rozhlasu. Bez zveličenia, bez skresľovania, faktograficky a s mimoriadnym citom či rozhlasovou zručnosťou vždy poslucháčov zaujala. Uverili príbehom, ktoré stvárnila a akosi ich to primälo zamyslieť sa aj nad svojím životom. A tak nejako zapôsobil na odbornú porotu aj fíčre Slepá dôvera, ktorá konštatovala:

„Fíčre Slepá dôvera je príbehom nevidiaceho športovca Juraja Prágera, ktorý vystúpil na Mont Blanc spolu so svojim priateľom Kostom a s horolezcom Zoltánom, bol zvládnutý excelentne. Citlivo vedené rozhovory s nevidiacim športovcom, s aktérmi výstupu i jeho rodinou, vyvážená emotívna i racionálna stránka príbehu, odvaha, dobrodružstvo a optimizmus vytvorili priťažlivý poslucháčsky mix. Porota zároveň ocenila výbornú hudbu, úryvky z filmu z výstupu na vrchol, striedanie žánrov, nálad, výborný strih. Ide o žánrovo čisté dielo.“

Janka sa mi priznala, že nápad, spracovať príbeh Juraja bol jej a Marcel sa podpísal najmä pod výber hudby a držal v rukách režisérské opraty. Fíčre odvysielalo Rádio Regina v relácii Mozaika.

Ako vznikol?

S Jurajom Prágerom som sa prvýkrát stretla v relácii Magazín. Pozvať ho ako hosťa tejto relácie ma inšpirovalo jeho odhodlanie dostať sa na paralympiádu ako postihnutý cyklista. Vtedy som sa dozvedela, že Juraj nie je nevidiaci od narodenia. Keďže sa ako redaktorka zaoberám zdravotníckou problematikou viem, že ľudia, ktorí sa narodili bez tohto – azda najdôležitejšieho zmyslu – dostali do vienka iné pridané hodnoty. Majú oveľa viac vyvinuté iné zmysly. Juraj však slepý postupne po závažnom ochorení očných nervov v šiestich rokoch. Úplne stratil zrak až na prahu dospievania.

Už vtedy – v štúdiu som Juraja vnímala ako človeka s neuveriteľnou silou, a odhodlaním dokázať nemožné. Po skončení relácie som vedela, že je to chlapec, s ktorým sa ešte chcem stretnúť.

S odstupom času sa ti želanie splnilo, po Jurajovom výstupe na Mont Blanc.

To bol jeho sen. Na začiatku sa o splnenie sna postaral jeho priateľ z detstva Kostá,

ktorý ho zoznámil s horským vodcom Zoltánom Pálom. Keď Kostá zoznámil Juraja so Zolím, Zoli najprv ani len netušil, že Juraj nevidí. Po tejto informácii zaváhal, ale napokon sa do toho dal a Juraja nielenže pripravil na výstup, ale ho aj sprevádzal.

Janka Bleyová v štúdiu. Archív Janky Bleyovej

Priznala si sa mi, že iba rozhovory, na ktorých si postavila fíčre, ti trvali dva mesiace. A tie zvuky v úvode, ktoré navodzujú atmosféru výstupu na vrchol hory sú odkiaľ?

Pod názvom **Slepá dôvera** vznikol film z tohto výstupu. Keď som sa tému rozhodla spracovať pre rozhlas bola som v kontakte s režisérom a kameramanom filmu Rastom Hatiarom (Rasťo Hatiar – režisér, kameraman, scenárista, ktorý sa pozerá na svet okom kamery). Keďže bol štvrtý člen skupiny výstupu na Mont Blanc a všetko nasnímal, požiadala som ho, či môžem použiť zvuky z toho výstupu do rozhlasového fíčru. Takže tie zvuky sú reálne. To, čo Rasťo Hatiar zosnímal z výstupu, akékoľvek zvuky, trebárs aj šmyknutie nohy na kameni, dychčanie, cinkanie cepínov o ľad, zosuv kamienkov, a všetko, to sú zvuky nasnímané v čase výstupu. A cez ne hovoríme príbeh.

A pokiaľ ide o nahrávky rozhovorov? Ved' tam vystupuje Jurajova rodina, mama, sestra aj otec...

S Jurajovou rodinou som sa stretávala a rozprávala niekoľkokrát. S Kostom, so

Zolím Pálom, jednoducho so všetkými, ktorí boli na výstupe som komunikovala. Pre mňa bol ten príbeh silný v tom, že Juraj sa nehral na „geroja“. V istom momente, ako sa priznal, to aj chcel vzdať. Povedal: „Keď som s tou paličkou išiel cez tú strž, či čo to bolo, palička napravo – vákuum, palička naľavo – vákuum. Nič, prázdno a ja som chytil paniku. Potom som sa aj zošmykol z toho ľadovca, Zoli ma podržal, ale už som si povedal, že som to prehnal. Že to chcem vzdať.“

Nevzdal to, šiel ďalej k vrcholu. Vo fíčri som chcela ukázať nielen Jurajovu silu, ale aj úžasný prístup Jurajovej mamy, ktorá vedela, že nie je jednoduché, aby nevidiaci chlapec šiel hore. Želala mu však, aby dobre došiel s poznámkou, že je v dobrých rukách, pretože sú s ním jeho kamaráti.

Je to príbeh o rodine, o veľkom priateľstve, o sile odhodlania nepoddať sa osudu, lebo zrejme ani pre Kostu to nebolo jednoduché a ani pre Zolihho. Do druhého fíčra pod názvom Čas hľadania si zakomponovala však až 4 príbehy...

Ten som pripravovala na Veľký piatok do vysielania Rádia Regina. Približuje hľadanie lásky. Všetky štyri príbehy a výpovede ľudí sú o láske k človeku a Bohu, o viere, že trápenie na svete má nejaký zmysel. V poslednom príbehu sa vynárajú pochybnosti o existencii Boha, ale zároveň aj snaha zachovať si vieru. Čas hľadania lásky a blízkosti k Bohu je výborná téma na Veľký piatok. V tomto fíčri som načrela aj do svojho bohatého zvukového archívu a využila som napríklad aj zvuk spred 30 rokov. Vtedy moja bývalá spolužiačka a priateľka horolezkyňa Magdaléna, prežila 300-metrový pád z Lomnického štítu. Jej priateľka zahynula. Magdaléna prežila aj preto, že padla na batoh, ktorý stlmil náraz. Magdaléna však napriek tomu absolvovala 36 operácií, žije, chodí s barlami, je plná optimizmu, vychovala deti. Srdcom skutočnú „nesprostredkovanú“ lásku k Bohu precítila až potom, keď si uvedomila zázrak, ktorý sa odohral pod „Lomničákom“. Vďaka nemu žije.

Najradšej spracovávaš silné a emotívne príbehy ľudí. Čo ťa posúva dopredu?

Keď bol Juraj hosťom Rádia Regina v relácii Magazín, veľa ľudí telefonovalo, že im rozprávanie tohto nevidiaceho chlapca dalo možno na hodinu, možno na celý ten deň trochu sily prekonať problém, ktorý ich trápi. Podľa mňa rozhlas je o tom, aby dával aj nádej, ale pomáhal i v hľadaní zmyslu života. Neraz sa totiž stretávam s tým, že zmysel života sa kamsi z ľudí vytráca. Spoločenská atmosféra, málo ideálov, či ekonomické problémy, často prešujú seniorov i mladých ľudí. To, že komunikujem s poslucháčmi, že s nimi nahrávam, ma učí. Každá relácia ma učí. V teréne objavujem skvosty. Ľudské skvosty. A stále sa učím...

Zhovárala sa Soňa Ludvighová

Krívajúca sloboda tlače v Turecku

V Turecku koncom mája odsúdili na 22 rokov väzenia dvoch vydavateľov vplyvného časopisu Nokta po tom, čo ich súd uznal za vinných z podnecovania ozbrojenej vzbury. Súd tiež nariadil, aby boli obaja vydavatelia, Cevheri Güven a Murat Capan, okamžite vzatí do väzby. Posledné číslo časopisu Nokta vyšlo v roku 2016. Za mrežami je v Turecku najmenej 145 pracovníkov médií. V krajine, po vlnajšom neúspešnom pokuse o prevrat, stále platí výnimočný stav a v rebríčku indexu slobody tlače, ktorý pravidelne zostavuje mimovládna organizácia Reportéri bez hraníc, sa Turecko nachádza spomedzi 180 krajín na 155 priečke. (teraz.sk; md)

Vydavatelia Cevheri Güven a Murat Capan prekázali hlavu štátu.
Foto sanhaber.com

TASR sa so Sputnikom po kritike verejnosti rozlúčila

V čase, keď dezinformácie, hoaxy a falošné správy ohrozujú demokraciu a podkopávajú postavenie seriózných médií vo väčšine krajín Európskej únie, podpísala Tlačová agentúra Slovenskej republiky dohodu s tlačovou agentúrou Sputnik. Ruská agentúra sa pritom netají tým, že je priamo napačená na Kremel, presnejšie na vládu ruského prezidenta Vladimira Putina. Sputnik je projektom, ktorý svojou činnosťou prispieva k šíreniu tzv. prorúskej propagandy, keďže agentúra má už zastúpenie v desiatkach krajín a obsah šíri vo viacerých jazykoch. Správy

Zdroj internet

z tejto agentúry, často žurnalisticky nekvalitné, preberajú prevažne konšpiračné weby. Na základe dohody si mali TASR a Sputnik „vymieňať obsah, jazyk a rozvíjať spoločné projekty, ktorých cieľom je posilniť vzťahy medzi Ruskom a Slovenskom“. Európsky parlament len nedávno schválil rezolúciu, v ktorej upozorňuje na narastajúcu ruskú propagandu namierenú proti členským krajinám EÚ. Po ostrej kritike viacerých skúsených novinárov či významných predstaviteľov občianskej spoločnosti šéf TASR Jaroslav Rezník prehodnotil spoluprácu s agentúrou Sputnik, a „pre odstránenie akýchkoľvek pochybností spustil proces odstúpenia od zmluvy“.

(omediach.com; sme.sk; md)

Azerbajdžan zakázal kritické médiá

Súd v azerbajdžanskom hlavnom meste Baku schválil rozhodnutie azerbajdžanských úradov, ktoré nariadili zablokovať internetové stránky médií, ktoré sú kritické voči prezidentovi Ilhamovi Alijevovi. Opatrenie sa týka aj slávneho Rádia Slobodná Európa / Rádia Sloboda (RFE/RL) a miestnej pobočky tejto stanice, ktorú financuje Kongres Spojených štátov. Medzinárodne mimovládne organizácie opakovane skritizovali Azerbajdžan za prenasledovanie ochrancov ľudských práv a kritikov tamojšieho režimu.

(Zdroj: ceskenoviny.cz, md)

Slovensko opäť navštívila držiteľka Pulitzerovej ceny

V stredu 5. apríla 2017 sa na pôde Univerzity Komenského v Bratislave uskutočnila prednáška významnej americkej investigatívnej novinárky a víťazky prestížnej Pulitzerovej ceny Marthy Mendozovej. Zaujala najmä svojím fascinujúcim žurnalistickým príbehom, keď spolu s ďalšími tromi novinárkami, reportérkami, pripravila sériu reportáží o novodobom otroctve v thajskom krevetovom priemysle. Aj vďaka jej reportážam sa na slobodu dostalo vyše dvatisíc zotročených ľudí. Martha Mendozová pracuje pre významnú americkú tlačovú agentúru Associated Press. Svoju prvú

Pulitzerovu cenu získala ešte v roku 2000 za odhalenie pozadia masakry v dedine No Gun Ri, kde na začiatku kórejskej vojny, teda v roku 1950, americkí vojaci povraždili stovky civilistov. Mendozová pôsobila na Stanfordskej aj Princetonskej univerzite, v súčasnosti učí na Kalifornskej univerzite. Po prednáške si Martha Mendozová prevzala z rúk prorektora UK pre vedecko-výskumnú činnosť a doktorandské štúdium, prof. RNDr. Petra Mocza, DrSc., pamätnú medailu UK a taktiež sa podpísala do Pamätnej knihy UK.

(md)

Novinárska cena 2016

Foto novinarska.cena.sk

Nadácia otvorenej spoločnosti zverejnila výsledky 13. ročníka prestížneho ocenenia Novinárska cena. Odborné poroty zložené z takmer 40 profesionálov z médií a ďalších osobností spoločenského života určili autorov najkvalitnejších prác v slovenských médiách hodných verejného záujmu v spolu 13 súťažných kategóriách. **Najlepšie reportáže v rámci kategórie printovej žurnalistiky napísal Tomáš Forró** (Naši chlapi v Donbase. Babie leto u československých separatistov; Venezuela tri roky po Chávezovi: krajina, kde má mobil vyššiu cenu ako život; Reportáž z Ekvádora po zemetrasení: čas sekundárnych otrasov) pre Denník N. **Najlepší rozhovor urobil Matúš Burčík** (Kto je v pozadí kauzy Bašternák? Mafia prepojená so štátom, hovorí developer) z Denníka SME. **Najlepší analytický príspevok pripravil pre Denník N novinár Dušan Mikušovič** (Zaťat zuby a mať to za sebou. Skladanie vlády z pohľadu ľudí, ktorí boli blízko). **Autorom najlepšieho investičného príspevku sa stal Tomáš Forró** z Denníka N (Ruský fantóm, jeho slovenskí špióni a ich poľský šéf). **V rámci kategórie Audiovizuálna žurnalistika a fotožurnalistika urobil najlepšiu reportáž Pavol Fejér** RTVS (Družba štátu a zločinu). **Najlepší rozhovor, besedu či diskusiu viedol slovenský novinár, spisovateľ a moderátor diskusných relácií Michal Havran** z RTVS (Večera s Havranom). Kompletne výsledky nájdete na internetovom odkaze: <http://novinarskacena.sk/vysledky-sutaze-novinarska-cena-2016> Cena otvorenej spoločnosti venovaná pamiatke Karola Ježika: Ján Benčík – Séria blogov o extrémistoch a konšpirátoroch, blog Denníka N. Rada súťaže udelila Grand prix Novinárskej ceny za spoločenský prínos, vytrvalosť a odvahu. „Ján Benčík nie je obyčajný blogger, Ján Benčík je inštitúcia. Jeho blogy majú reálny dopad a prispievajú k celkovej zmene v spoločnosti. V tomto ročníku Novinárskej ceny sa objavilo veľké množstvo prác, ktoré výrazným spôsobom prispeli k otvorenejšej a tolerantnejšej spoločnosti. Prínos práce Jána Benčíka však v kontexte doby, v ktorej sa nachádzame, považujeme za mimoriadne dôležitý a hodný špeciálneho ocenenia,“ konštatujú členovia Rady súťaže.

(novinarskacena.sk; md)

Slovensko potrebuje životaschopnú stavovskú organizáciu

Európa nás pozorne sleduje

„Nevyberané útoky na novinárov sa v poslednom čase akosi nosia, čo však neznamená, že ich budeme ticho akceptovať,“ zdôrazňuje generálny tajomník Asociácie európskych novinárov Tibor Macák. Známy rozhlasový redaktor RTVS sa v interview s Matúšom Dávidom rozhovril nielen o potrebe chrániť slobodu prejavu, ale tiež o význame stavovských novinárskych organizácií.

Aké poslanie má Asociácia európskych novinárov (AEJ) a aké je jej postavenie z celoeurópskeho hľadiska, ak by sme ju chceli porovnávať s inými novinárskymi organizáciami?

Asociácia európskych novinárov je stavovská organizácia a patrí medzi najstaršie v Európe. Zvyknem hovoriť, že je niečo cez 50 rokov mladá, lebo v našich radoch máme veľa mladých ľudí. Samozrejme, že pre každú organizáciu je dobré mať zastúpené všetky generácie, a tak to je i u nás. Práve kolegovia v dôchodkovom veku v rozličných krajinách sú našimi váženými členmi a sme radi, že ich máme. AEJ International tvorí viac ako 20 národných sekcií, ktoré sú však autonómne a každá z nich je aj zodpovedná za svoju činnosť.

Pristavme sa pri slovenskej sekcii AEJ. Kto stál pri jej zrode?

Slovenskú sekcii Asociácie európskych novinárov zakladal v roku 1993 Juraj Alner. V rámci AEJ sme za tie roky zorganizovali dve valné zhromaždenia, mnohé stretnutia výkonného výboru a teraz, po reforme stanov, aj zasadnutie tzv. boardu teda úzkeho vedenia AEJ. Juraj Alner ma asi pred deviatimi rokmi vyzval na spoluprácu v rámci slovenskej sekcii, a tak sa odvtedy, ako tajomník, popri mojej práci v médiách venujem slovenskej sekcii AEJ.

Nedávno vás, už opakovane, zvolili za medzinárodného tajomníka AEJ.

Iste je pre nás dobrým znamením, že už tretie funkčné obdobie som aj medzinárodným tajomníkom AEJ. Keďže nemáme žiadny „hlavný stan“ v zmysle plateného aparátu, sídlo je v krajine pôvodu tajomníka, čiže teraz už piaty rok na Slovensku, v Bratislave. Pracujeme maximálne efektívne, všetci sme v súvislosti s angažovaním sa v AEJ dobrovoľníkmi, a to platí aj pre našu národnú sekcii. Predsedom sa nedávno stal kolega Jaroslav Rozsíval (RTVS) a dohromady nás je okolo 50. Nechceme robiť žiadnu masovú asociáciu. Sme nadnárodná stavovská organizácia a je dobré, keď ako taká pôsobíme aj v krajine. Naším cieľom je dať jasne najavo, že Európa pozorne sleduje, čo sa v krajine deje. A keď treba, ozveme sa. V žiadnom prípade nie sme odborovou organizáciou.

Asociácia európskych novinárov (AEJ) vznikla v roku 1962 v talianskom meste Sanremo. Dnes má vyše 20 národných sekcií v rozličných krajinách starého kontinentu. Jednou z ťažiskových aktivít asociácie je monitorovanie dodržiavania slobody tlače a prejavu v Európe. V rámci tejto agendy úzko spolupracuje s Radou Európy a Organizáciou pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe.

Z kongresu AEJ - Tibor Macák prvý zľava.
Archív Tibora Macáka

Nedávno ste sa ako organizácia ozvali, keď slovenský premiér Robert Fico zaútočil na slovenských novinárov...

Ak niekto zaútočí na pracovníkov médií tak nevyberane, ako to urobil predseda slovenskej vlády, bez odozvy to nesmie zostať. Naše stanovisko pritom podporila aj Rada Európy, čo tu už dávno nebolo. Áno, budeme v tom pokračovať a nenecháme sa nikým zastrašiť. A už vôbec nie tými, ktorí velebia bývalý, totalitný komunistický režim. Viete, ja som celkom zreteľne zažil tento režim a celkom chápem, že mnohým ešte stále máta v hlave.

Slovné útoky politikov či iných verejných činiteľov na novinárov, ako aj často nepochopiteľná dehonestácia seriózných médií sa nám však akosi rozmohli. Prečo?

Áno, nevyberané útoky na novinárov sa v poslednom čase akosi nosia, čo však neznamená, že ich budeme ticho akceptovať. Čo sa týka Maďarska, Poľska alebo Turecka, v každej z týchto krajín máme naše ná-

Tibor Macák pracuje v mediálnej oblasti takmer dvadsať rokov. Po zmenách v roku 1989 študoval žurnalistiku na Dunajskej univerzite v rakúskom Kremse. V minulosti bol korešpondent TASR

v Bonne, redaktor zahraničného spravodajstva STV a pracoval aj vo francúzsko-nemeckej televízii ARTE. V súčasnosti je redaktor zahraničnopolitického spravodajstva RTVS, Rádia Slovensko.

rodné sekcie, ktoré sa ozývajú a podieľajú sa aj na mobilizovaní občianskej spoločnosti v týchto krajinách. Jednou z našich kľúčových agend je práve sloboda tlače a prejavu. Vo vedení AEJ máme aj osobitného reprezentanta pre *media freedom – slobodu médií*. William Horsley z Veľkej Británie úzko spolupracuje aj s Radou Európy a kdekoľvek v Európe sa niečo v tejto súvislosti deje, sme pritom.

Do veľkej miery podobnou agendou, akej sa venujete v AEJ, by sa mal na Slovensku zaoberať Slovenský syndikát novinárov (SSN). Ten však už niekoľko rokov čelí kritike aktívnych novinárov, že viac než na nich, myslí na seba. Pravdou je, že SSN čelí existenčným finančným problémom. Ako sa na fungovanie tejto organizácie pozeráte?

Istý čas som bol aj členom Slovenského syndikátu novinárov, ale po začiatku aktívneho pôsobenia v slovenskej sekcii AEJ som z neho vystúpil. Myslím si, že mi neprináleží hodnotiť jeho činnosť, keď-

Tibor Macák (vľavo) nahráva rozhovor pre reláciu *Stúdio svet* s riaditeľom Nového múzea Akropolis v Aténach Dimitriosom Pandermalisom.
Archív Tibora Macáka

že nie som jeho člen. Viem celkom dobre o problémoch, ktoré syndikát má, ale mu držím palce, aby chytil nový dych. Slovensko v každom prípade potrebuje životaschopnú, stavovskú novinársku organizáciu, ktorá by združovala čo najširší počet pracovníkov v mediálnej oblasti. Je to výzva, s ktorou sa treba popasovať, a iste sú takí kolegovia, ktorí na to majú čas a túto výzvu by po rokoch marazmu dokázali aj správne uchopiť.

Perom eléva

Táto rubrika je určená mladým autorom, budúcim novinárom.

Nebud' „ofsa“, bud' pozitívne závislý na UKF!

Závislosť, to nie je len Ľubo Herko, nenápadne si pripravujúci chutné papaničko v rannom vysielaní TV Markíza. Závislí môžeme byť aj na úplne bežných veciach, akými sú káva, internet, každodenná dávka športu a iné. Premýšľali ste však už nad tým, že niektorí z nás sú svojím spôsobom závislí na mladosti? Na našej Alma mater? Závislosť na UKF spočíva napríklad v každodenných prechádzkach popri rieke, sedení na nie vždy zaujímavých prednáškach, na študentských brigádach, nočnom živote, ale aj v náhlom návale kvánt vedomostí, ktoré je nutné v skúškovom období pretať do úspešne zvládnutých skúšok. Život niekedy náročný a súčasne pestrofarebný ako aktuálna politická mapa Slovenska.

Nie je však študentský život aspoň niečím krásny? Väčšina z nás po čase zistí, že áno. Postávanie v rade na obed znie predsa len lepšie, než to v úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Písanie testov je činnosťou možno niekedy náročnou, no vždy zaujímavejšou než vypisovanie daňových priznaní. Vo vymenovávaní plusov študentského života by sme mohli ešte dlho pokračovať

a verte, že by to trvalo dlhšie ako napríklad zostavenie terajšej vlády.

Niekomu môžu byť tvrdenia o príjemnej forme závislosti na živote na UKF trochu nezodpovedné, ležérne. No nie je na tom niečo pravdy? Akokoľvek nás môže vytáčať nepríjemný prístup nepedagogických pracovníkov univerzity, nepružnosť nášho vzdelávacieho systému alebo aj iné faktory, študentský život si treba užívať dúškami smädného mnícha.

S užívaním si vyššie vymenovaných radostí napokon možno príde aj závislosť, ktorú si ani neuvedomujeme. Závislosť na meste, priateľoch či familiárnom prístupe našich obľúbených pedagógov. Je to akási pohnútko, ktorá študentov núti týždeň čo týždeň prekonávať obrovské vzdialenosti medzi východom a západom. Niekedy len pre pár vtipov alebo dobrú náladu.

Príde čas, keď už namiesto pedagógov budeme vídavať šéfov, keď namiesto seminárov budeme vypracovávať zmluvy, a školské obedy za symbolickú cenu hromadne nahradia bufety s rýchlym občerstvením. Aj

život po univerzite ponúka veľa dobrého a pre mnohých dokonca aj splnené sny.

Sú však ľudia, ktorí toľko šťastia mať nebudú a spomienky na študentské dni pre nich zostanú tým najkrajším obdobím života. Preto nezazlievajte kolegom, ktorí sú možno tak trochu detinskí. Ktorí namiesto železnej tváre poctivého študenta volia široký úsmev a ležérnejší prístup.

Tých niekoľko rokov na univerzite prejde veľmi rýchlo, a preto by sme v prístupe k univerzite nemali kopírovať vzor typického Slováka – nebuďme tí, ktorí sa na všetko sťažujú. Nebuchajme do stola, ak nám cestu náhodu skrižia súradnice FX alebo iná, trojprísmenková „nádhera“ menom AiS.

Buďme lepší k sebe, k pedagógom k univerzite. Buďme pozitívne závislí. Buďme UKF. S úsmevom totiž ľahšie prídu aj tie správne skratky, a to Bc. a Mgr.

Matej Ondrišek,
študent, filozofická fakulta, Univerzita
Konštantína Filozofa, Nitra

Nekrológ

Spravodlivý, výnimočný, úžasný

Toto nie je klasický smútočný nekrológ za **doc. PhDr. Petrom Balázom, CSC.**, ktorý učil slovenčinu a štylistiku celé generácie budúcich žurnalistov. Rád však spomeniem, ako som sa celé štvrtstoročie po skončení štúdia novinárčiny na FF UK (1991) tešil, keď raz do roka prijal pozvanie na obed do nášho bratislavského sídliskového bytu. Celé popoludnie sme potom predebatovali, nasmiali sa. Neraz zaznelo jeho typické slovné spojenie: „To je úžasné...“.

Ešte počas štúdia som podprahovo vnímal, ako nám, mladému vidieckemu študentskému manželstvu s malou dcérkou, drží palce. Nie, určite sa to netýkalo skúšok. No keď videl, že žijeme síce s úsmevom, ale v manželskom internáte, z ktorého sme sa museli čoskoro vysťahovať nevediac kam, iniciatívne vedel poradiť, pomôcť. Absolútne nezištne, ústretovo. Potom sa na nás už len občas prišiel pozrieť a s úsmevom utrušiť: „To je úžasné...“

Naposledy sme sa stretli vlni v januári (na fotografii). Na jar som sa mu chystal zavolať, že tento rok si dáme stretnutie niekedy okolo Petra a Pavla. Na naše meniny. Nestihol som. Vo štvrtok 13. apríla 2017 vo veku 88 rokov zomrel. Na Martinskom cintoríne

v Bratislave ho pochoval jeho synovec – katolícky kňaz. Keď som sa z pohrebu vrátil do nášho bytu, kam už nepríde, pozrel som sa na net. Na cintoríne síce nebolo až tak veľa jeho bývalých žiakov (povedzme, že desiatka), no o to viac ich „kondolovalo“ na Facebooku. Tie statusy boli pritom bez jediného „ale“. Viete, ako to myslím. Bez toho dodatku, že „Bol síce super, ale...“

Dovoliť si citovať z reakcií viacerých novinárov:

Mária Miková: Aj vďaka nemu milujem slovenčinu.☺

Branislav Ondrášik: Veľa dobrej roboty nechal za sebou.

Dada Füle: Zostáva v našich spomienkach...

Ľubomír Trefný: Spomínam naňho len v dobrom.

Mária Šišuláková: R. I. P. Pán docent, vďaka, boli ste pre nás múdрым a nanajvýš spravodlivým pedagógom.

Barbora Laucká Vítová: Bol to jeden charakterný človek. Vážila som si ho.

Gabriela Rothmayerová: Od neho jednotka, to sa rovnalo významu. Nech odpočívajú v pokoji, veľa nám dal.

Renáta Názlerová: Veru, aj mňa učil. Ne-

Peter Baláž na návšteve u manželov Vitkovcov – január 2016.
Archív Pavla Vitka

vedela som, že ste s ním takto udržiavali kontakt. Pekné od vás, normálne ma to dojalo.

Adriana Hostovecká: Nech odpočívajú v pokoji. Odišiel úžasný človek.

Kveta Fajčíková: To mi je veľmi ľúto. Bol to výnimočný človek a pedagóg...☺

Peter Ondera: Mal som ho vždy vo veľkej úcte, určite bude hore v dobrej spoločnosti.

Robert Puk: Myslieval som naňho často, mimoriadne dobrý pedagóg a veľmi dobrý človek.

Eva Vaverková: Mala som ho veľmi rada...

Anna Ghannamová: Nech odpočívajú v pokoji.

Ivan Kvačka: Učil ma počas postgraduálneho štúdia žurnalistiky na FF UK Bratislava, výborný človek i pedagóg...

Vladimír Hudák: R.I.P.

Boli ste úžasný učiteľ aj človek, pán docent.

Pavol Vitko

Blahoželáme jubilantom

Júl

- 1. 7. 1962 - Damas Gruska, Bratislava
- 3. 7. 1957 - Drahomíra Reyboubet Hanáková, Bratislava
- 5. 7. 1957 - Dagmar Murgašová, Bratislava
- 9. 7. 1962 - Ivan Chytil, Senec
- 9. 7. 1942 - Miroslav Iljuk, Prešov
- 10. 7. 1942 - Ladislav Kobza, Trenčín
- 17. 7. 1952 - Róbert Švirec, Bratislava
- 20. 7. 1932 - Ivan Dubovský, Bratislava
- 23. 7. 1937 - Juraj Alner, Bratislava
- 23. 7. 1942 - Alica Goldbergerová, Bratislava
- 27. 7. 1962 - Andrea Bacová, Bratislava
- 27. 7. 1967 - Anton Holienčin, Bratislava
- 27. 7. 1967 - Jaromír Valent, Nové Zámky
- 28. 7. 1947 - Veronika Tökölyová, Bratislava
- 28. 7. 1932 - Jozef Hrušovský, Bratislava

August

- 8. 8. 1962 - Miroslav Lupták, Banská Bystrica
- 17. 8. 1957 - Stanislav Kucharčík, Strečno
- 19. 8. 1942 - Ján Chytil, Bratislava
- 20. 8. 1922 - Vilma Šurinová, Bratislava
- 23. 8. 1942 - Eva Krutá, Bratislava
- 24. 8. 1962 - Jozef Řezníček, Bratislava
- 30. 8. 1952 - Antonio Parziale, Bratislava
- 30. 8. 1952 - Vlastimír Andor, Bratislava

September

- 6. 9. 1942 - Marian Bartošovič, Bratislava
- 16. 9. 1942 - Štefan Felix, Bratislava
- 17. 9. 1932 - Slavomír Ambrož, Bratislava
- 18. 9. 1957 - Ľubomír Maláček, Bratislava
- 18. 9. 1962 - Jaroslav Hochel, Bratislava
- 18. 9. 1942 - Mária Komárová, Košice
- 20. 9. 1952 - Oľga Kmeťová - Stajková, Bratislava
- 24. 9. 1967 - Martin Pavelek, Dolný Kubín
- 26. 9. 1942 - Ján Lacko, Bratislava

- 28. 9. 1952 - Marianna Petejová - Meššová, Zborov
- 30. 9. 1947 - Zuzana Hlavenková, Bratislava
- 30. 9. 1942 - Peter Aich, Bratislava

Noví členovia SSN

Martin Križan, Bratislava
 Lenka Kurtišová, Nitra
 Veronika Cifrová - Ostrihoňová, Bratislava
 Anton Holienčin, Bratislava
 Táňa Sebechlebská, Nitra
 Juraj Marušák, Bratislava
 Ľudovít Vanek, Nitra
 Kristína Dostálová, Bratislava
 Sára Činčurová, Bratislava
 Nina Jassinger, Bratislava
 Janka Zvončeková, Brezno

Prispeli na Sociálny fond SSN

Daniela Tillner	10 €
Pavel Horňák	5 €
Janka Drobová	15 €
Martin Jánoš	10 €
Igor Aksamit	10 €
Ladislav Janků	5 €
Andrej Tušer	5 €
Soňa Babincová	2 €
Jana Millerová	10 €
Vlasta Vrabcová	5 €
Ján Sand	20 €
Juraj Strasser	5 €
Viera Holubová	5 €
Vladimír Kmeť	5 €
Zora Bálintová	10 €
Juraj Čelko	40 €
Margita Bíziková	5 €

Opustili naše rady

- 22. 5. 2017 – Libuše Friedová (92 r.)
- 26. 5. 2017 – Ján Kubáň (76 r.)

Filozofická fakulta UK sa nebojí postaviť konšpirátorom

Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave sa na sociálnej sieti Facebook postavila za svojich študentov, ktorí sú združení okolo projektu *TrueFighters*, v rámci ktorého svojím spôsobom bojujú proti mýtom, dezinformáciám, netolerancii a nenávisti. Jedna z posledných akcií tohto zoskupenia pobúrila aj slovenský konšpiračný web Hlavnéspravy.sk, ktorý opakovane zverejňuje dezinformácie, hoaxy a neraz sa stal aj hlásnou trúbou slovenskej extrémistickej strany Kotleba-ĽSNS. Filozofická fakulta sa v reakcii na jeden z článkov z dielne konšpiračného webu postavila za zoskupenie *TrueFighters*, a to zverejnením fotografie, na

ktorej je na historickej budove Univerzity Komenského v Bratislave zavesený preškrtnutý hákový kríž. „Poslaním Univerzity Komenského je šírenie myšlienok demokracie a humanizmu. Toho sa budeme aj naďalej držať,“ uviedla na sociálnej sieti Facebook Filozofická fakulta UK.

(omediach.com/Miroslava Kernová; md)

Šéfom RTVS bude Jaroslav Rezník

Z prvého kola voľby generálneho riaditeľa RTVS sa z ôsmich kandidátov dostali do ďalšej voľby dvaja kandidáti. Výsledok voľby v druhom kole jasne rozhodol, že novým generálnym riaditeľom RTVS bude Jaroslav Rezník. V utorku 20. júna 2017 zaňho v NR SR hlasovalo 95 poslancov. Jeho protikandidát a doterajší generálny riaditeľ RTVS Václav Mika získal 50 hlasov. Funkčné obdobie nového generálneho riaditeľa sa začne 2. augusta 2017 a bude trvať päť rokov.

(md)

FORUM

Vydáva Slovenský syndikát novinárov (majiteľ): Župné nám. 7, 815 68 Bratislava v tvare pdf na stránke www.ssn.sk, tel: 02 544 35 071, fax: 02 544 32 438, e-mail: sekretariat@ssn.sk. Redakčná rada: predsedníčka – K. Grosmanová; členovia – M. Dávid, D. Modrovský, M. Necpalová, M. Nemčeková, J. Sand a I. Schäfferová; editorka – S. Ludvighová. Príspevky nehonorujeme. Grafická úprava Z. Miháľková.